

מב:

א ו ז מ״י פ״א מהל'
גניבה הל' ו:
ב ח ט מ״י שם הל' ז
סמג עשין מא ט״חמ״
סי שג:
ג י מ״י פ״ד שם הל' א
סמג שם ט״חמ״ סי
שג:
ד כ ל מ״י שם פ״ב הל'
א והל' ב ט״חמ״ סי
שג:

פסוקה כסוכה ובמבוי תימנה דהא
 בריש מסכת סוכה (דף ג.
 ו)ל משום דבעי למימר כסוכה נקטת
 שהיה צריך להאריך בשלשון ולומר י
 דלמעט כמו שהיא מודלקת לא קבי
 דלמרינן צפ' צמה מולדיקין (שבת דף
 33:) הדליקה צמים והואילא
 בחזק לא עשה ולא כלום והבא נמי
 לא שגא:

מדרובת. מי קמני אין זין
 כו'. משמע הכא היכא
 דתני אין אין זין לא שייך למימר תנא
 ושיר והקשה הר"י מאורוליני"ש מהא
 דתנן בפ"ק דמגילה (ד' ת. ט.) ושם ד"ה אין
 אין זין נדרים לנדרות אלא שהנדרים
 חייב באחריותו ונדרות אינו חייב
 באחריותו ויכתיב הכא איכא שהנדרים

דחתם לא בזה לשנות כל ענין שנדר
וידברו חלוקים זה מזה אלא כל לומר
שאין חיוב הבאה בזה יותר מזה
אלא אחריות אבל לענין כל תאחר
זה חסר שוין וכן אין בין שבת ליום
הספורים לא איירי לכל דברים
שציינים כגון איסור אכילה וכן אין
בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד
לא איירי בחומת ששציינים כגון לאו
ומיתא אלא בדבר האסור או מותר
לעשות בהן ועוד י"ל דרך משנה
דמגילה שנויה במסכת קנים (פ"א
מ"א) גבי עולת העוף ועולה בין
נדר בין נדבה אין בזה מן ההעשר
כיון דאין זה אכילה אדם כדדרש
בסיפרי פ' עשר תעשר ת"ל ואכלת
ושמחת שמחה שיש זה אכילה ילאו
ועולת שאין עולת אכילה ואין
להאריך כאלו יתורס :

לא צ"ע למימר דשייר דסדר ההוא
לישגא דכיון דקמני מרובה אין לומר
שייר כמו באין צ"ן וכן משמע הלשון
דקאמר לנישגא בתרא מי קמני אין
צ"ן מרובה קמני משמע שחיללה היה
סבור דמרובה הוי כמו אין צ"ן ואל"ת
ומאי שייר דהא שייר וי"ל דשייר
טענת גנב באצידה דדריש לקמן רבי

יִצְחָק קרקעות ב'ו' ווא"מ כיון דלא
 דלא משלם אלא בשבועה כד
 דלא משלם אלא כ"ז" משציעין או
 אחריות עם הנכסים כו' לישב עליו
 דכפל ושבועה הכל אחד נוחא ליה

הדרין עלך הבונם

מְרֻבָּה. אֵין הַגּוֹנֵז אַחֵר הַגּוֹנֵז
 כו'. דְּכַתִּיבִים וְגוֹנֵז מִצִּית
 הָאִישׁ וְלֹא מִצִּית הַגּוֹנֵז: גַּב' צוֹעֵן
 טַעֲמָה גֹנֵז גֹּנֵז זֶה וְגֹנֵז וְדֹרֶשֶׁינָּה
 לְקַמֵּן צִשְׁמַעְתִּין דְּחִיבֻ רַחֲמָנָא כִּפְּלָא
 אִם נִשְׁבַּע וְנִמְאָל שְׁקֵר: לֹא קָסִי.
 אֶלְמָלֵךְ רַבִּי ז' (ר') דְּמִינֵין מִינֵין וְגוֹנֵז.

דהוי דוקא ולא שׂיר מידי: קסנ.
קלח דברים שזו מרובה על זו ושׂיר:
שוקא לקרקעות. דכתיב והתנחלתם
אותם וגו' (ויקרא כה): אײן גופן
ממון. אלא גורמין לגבות ממון:
דהא

וְשֶׁהָ אִינָה נֹדֶה גַּם אֵלָּא בְּשׁוּר

קָה וְחִמְשָׁה אֵינָה נֹוֹהֶגֶת אֱלֹא

שיינע ליה לרבי חייא בר אבא
בפקדון משלם תשלומי כפל

זמה פרט על כל אבידה חזר
פרט זמה הפרט מפורש דבר

יעהו כתיב אי מה הפרט

בבעלי חיים דבר שנבדל
מממא במגע ובמשא לא

מפרשים דחין לחוש הכח הם חינו
ארבעה וחמשה:

7" (ב). חוקקין הנכסים שיש להם
גבוי הגי פרוטי גבי כסף וכלים וס"ל
ל המשוני גדול א"י המונחה לברכה

חזיר ט' [משלם] ט' (מחזיר) הכפל עמו:
רעבו

(א) וְצִיָּב כו. שבת כא: (ב) לְעִיל כו. שבת כא: (ג) לְעִיל כו. (ד) [שבת כא: (ה) שבת כא: (ו) [לקמן סט: (ז) עֵינִי מוֹסֵן לְקַמֵּן מו: ד"ה (ח) [לקמן סג: מ: (ט) [סוכה נד. ו"ג"א (י) ב"מ מ: שְׁבוּעוֹת מ"ב: (יא) [לקמן ק"ח: ט (יב) שְׁמוֹת (יג) [דף סג: מ (יד) עֵינִי מוֹסֵן מְגִידָה מ: ד"ה אֲמַלֵּא (טו) מוֹסֵן מְעִידָה מ: ד"ה מֵאֵלִי (טז) ד"ה

1. כִּי יִגְבֹּה אִישׁ שׁוֹר אוֹ
שֶׁשֶׁה וּטְכָחוּ אוֹ מִכְרוּ
הַמִּשְׁכָּה בְּקֶרֶת יְשׁוּלָם תַּחַת
הַהֶשֶׁךְ וְאַרְבַּע צֵאֵן תַּחַת
שְׁמוֹתָהּ:
2. עַל כֵּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שֶׁ
עַל שְׁלֵמָה עַל כֵּל אֲבֹדָה
אֲשֶׁר יֹאמֶר יִי הוּא זֶה
עַד הָאֱלֹהִים יֵאָדָר
וְנִשְׁתַּחֲוֶיִם אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
יְשׁוּלָם שְׁנֵים
לְרֹעֲהָ:
שְׁמוֹת כֹּחַ

מִתְנַיִ' הַחֲנוּנִי חַיִּיב. עֵינַי
לְעֵיל דָּף כֹּז ע"צ תּוֹס' ד"ה
ה"ו אֲמַנִּי:

לעזי רש"י
אשטנציי"ל

מוסף רש"י
דני. ניוון, אישטינציל"ש

גדול של נפחיס (שבת
את הבירה. צית
גדול (לענין רב) רעול

מנוחה (שבת צא:).
חנוכה פטור. חנוני,
שצדקות פרסום מלוא

למעלה מעשרים אמה
עפסולה. דלא שלטא צה
עינא למעלה מכ' אמה

דפסילי (שבת כב.).
הדרן זילך הרוגות

דבר פשע. סיפיה דקרא